

знов через федералізм, добре що як до областності, і впадуть в обійми "єдиной недільної" ("Н. Рада," ч. 72). Шлях гетьманців увесь тепер перед нами, і хто скаже, що з мене кепський пророк, хоча, правда, напророкувати те, що сталося, було зовсім не відомо.

Але в двох справах парадоксальний гетьман за парадоксальним пра- вителством додержував своє ліній надзвичайно консервативно. Перше—безмежна рабська угодливість перед німцями. Друге—безмежна ж реакція у внутрішньому курсі, що особливо далася в знаки, коли міністерство внутрішніх справ посів чорний дух Скоропадщини, її на- хідений бард—Ігорь Костяковський. Тут, у цих двох справах, не було ні сумнівів, ні вагання. Сидючи на німецькому штікові, треба було го- дити йому, вибазите, як болячі. І годили... Темні махінації в йай- сковим добрим, якого на міліарди зникло за західним кордоном, ще темніші махінації з новою торго- вельною умовою, якою Україна від- дано в повне економічне рабство Німеччині, грабунок в формі конде- сій, виплат, постачання і т. і. без кінця і краю—ось чим платила Ско- ропадщина за дружину допомогу. Гутники і Ржепецькі з Рогозами старались і кланялись, кланялись і старались і не боялися ні перека- нятися, ні перестратися. Усе було шкіто крито. Усе замазано. Бо по- руч з зовнішньою угодливістю сто- яла внутрішня реакція, яка варту- вала всіх тих темних махінацій і не дозволяла їм на світ божий по- казуватись. В реакції була повна га- рантія нової господарки, яку роз- почали обірути покликані до влади сили.

Сергій Ефремов.

На біжучі теми.

Все дуже добре. Все надзвичайно добре. Загинайте пальці:

Республіка єсть?
— Навіть даже.
— Самостійність, суверенітет, залежність, непідлеглість,—єсть?
— Навіть ізоляція.
— Всепітих буржуїв од власти, права, виборів, багатіння, власності угузали?
— Навіть організували.
— Твердий національний курс засели?
— Навіть перевели.
— Міжнародні стосунки зав'яза- ли?
— Навіть затягли.
— Вівісі перемалювали?
— Навіть замалювали.
— Слухайте! Я з вами як з чо- ловіком говорю! І прошу вас не збільшувати моїх слів і не додава- ти вашого "навіть".

— Та я-ж нічого. Я дуже ра- дий.

— Так якого-ж ви чорта своїми гіперболами на нівець зводите здо- бутки нашого революційно-держав- но-національного вибуху?

— Вибачте-ж мені. Й просто бо- юся всяких вибухів, бо після них на місці нічого не лишається.

— Як вас розуміти? Значить ви...

— Ні, ні... я дуже, дуже ра- дий.

— Шо-ж тоді у вас втішного?

— Та у мене втіхи багато, але я боюся історії.

— Науки історії? чи подій? чи скандалу? Якої власне історії? Чо- го ви, чорт вас возьми, заніку- етесь!

— Бояюся всякої історії—і науки, і подій, і скандалу. Історії я бою- ся перше всього тому, що вона, стерво, повторюється. От візьмемо собі і повториться.

Учений говорить про це в ра- дістю, — йому взагалі легче на ду- ші, як новин менше, а можна щось повторяти.

Ну, а коли історія повторюється на вулицях, так воно страшенно неприємно: стріляють під самим носом, культуру нищать, вівісі міняють, грощі інші, одежу між які або мінісіс по курсу... Клопот спра- шений.

І коли ця вулиця, і зализна, і військова, і національна, і дер- жавна історія повторюється, при- ходить історія, як наука, і говорить надзвичайно неприємні речі. Нудьга: вона витягає окуляри, під- німає пальця вгору і розмірою го- ворить,—там помилка, там авантю- ра, тут діра, ось азарт, та було не в міру, та над міру,—і нічого під міру.

І весь цей час повторюється історія, як скандал: там те, там се, там бін!

— Вас, що, календарь лякає?

— Та й календарь. Помилуйте, рівно рік тому була історія, як скандал, як події і як наука.

— Ожче по-вашому, непід часний ви неврастеник, все буде але?

— Для вас. Во ви весь тут. А от послухайте, що говорить один ні- мецький соціал демократ. Один, бо віл таки один з своїм всесвітнім авторитетом і заслугами перед культурою і пролетаріатом. Він каже:

— Was wolen sie? Якого вам ще дідка треба? Я дуже мало знаю- мий з вашим рухом, але знаю, що до революції ви нічого не мали. А тепер у вашим бажані єсть ко- лосальна культурна продукція в книжках, в пресі, в наукових роз- відках, в протоптаніх стежках до народу. єсть у свідомості самого народу слово Україна, українська ідея,—про неї ваш народ уже знає,—може й не те, що слід, але що, а раніше не було нічого. єсть у вас грандіозне збільшення—робіт- ників українства і в яких коли й лишатися 10 процентів, то їх все- таки буде в тисячу раз більше, ніж було до революції. Це все не можуть знищити нікакі сили в світі: ні фіолетове проміння, ні боль- шевики, ні царь.

Все останнє можна знищити: державу і державність, суверенітет і автономію, трудовий прин- ціп, соціальні реформи,—все! Так це вам дуже тяжко? У вас од цьо- го міле серце? Втішайтесь! Ви по- дивившися на Німеччину:

— Була держава,—перша в світі,— всіх била, кого хотіла, і гуртом, і нарізно.

— Була культура,—куди вам, шмар-

качакам!

— Була дисципліна,—де вам, де- зертірам!

— Була організованість,—сховайте- ся, орда ви, татарська!

— Була промисловість,—червоні- те, кустарі!

Була єдність,—сorumтеся ви, пі- стряви!

Було багатство,—мовчіть, посто- лаки!

Був артизм,—учіться, дударі!

Було.., а, що там! Тепер же ні- чого нема.

Антанта йде, куди хоче.

Бере, що хоче.

Баварія одізає.

Совдени топчуться.

Спартак" стріляє.

Хліба нема.

Чесність зникла.

Мужність у п'яти поліза.

А що буде,—ніхто не відає. Може бути, що все загине.

Отже ви намічого теряти, а про- те у вас багато востанеться.

— Так казав Заратусьра.

— Але для чого це ви мені пере- повіли?

— Во я таки більший оптиміст, вінож ви. Я хочу і боюсь, що історія

повторюється, але есть речі, в яких

вона тільки починається...

А. Яринович.

В Міністерствах.

Спростування.

В першому числі 1-го січня цього року в "Найе Цайт" було надруковано, що міністерством праці були на- діслані комісарами праці обіжники про- то, що всі аванси для виплати жалу- вання робітникам цукрових підприє- містств повинні посилатися лише комі- саром міністерства праці по згаді з професійними спілками.

Міністерство праці категорично заявляє, що ніяких обіжників до цього часу вони не видавали і що це

загальні питання тільки цими дніми буде ві- рішено разом з представниками від

всесуїнської професійної спілки ро- бітників цукрової промисловості.

— Була держава,—куди вам, шмар-

качакам!

— Була дисципліна,—де вам, де- зертірам!

— Була організованість,—сховайте- ся, орда ви, татарська!

— Була промисловість,—червоні- те, кустарі!

ного Вістника", кінець § 21 викла- сти так: "коли б автор забажав, ака-

demія друкує ту саму працю рівно- часно одною з таких мов, якій забажа- же автор: французькою, німецькою, англійською, італійською та лати- скою".

Усага. В виняткових випадках коли б котрий з відмінів академії наук вважав потрібним надрукува- ти що-небудь іншою мовою окрім

згаданих п'ятьох, він повинен ком-

ального разу віднести за дозволом де-

снільному зібрання академії наук

з грутовим умотивованім свого

бажання. У всьому разі число пра- мірників друкованих іншою мовою

опріч згаданих п'ятьох, не має пе-

ревищувати однієї четвертини чи-

сла примірників друкованих мовою

українською.

2) § 47 і § 57 доповнити так:

"всі службові особи канцелярії ака-

demії наук повинні зовсім вільно во-

ходити українською мовою устно й на

письмі, бо все внутрішнє діловодство

академії (протоколи, канцелярійні на-

ери і т. і.) обов'язково провадиться

мовою українською.

3) § 62 доповнити так: "хідні

члені академії наук при своєму за-

вердження повинні скласти присягу

на вірність Українській Народній Ре-

спубліці".

— В Українським товаристві еконо- містів. Цими дніми відбулось засі-

дання комітету товариства під голо-

вуванням С. Ф. Веселовського, на

якому було порушено питання про

засновання заходів боротьби з епіде-

мією синого тифу. Намічено заходи

загального характеру, як от поширен-

ня між людністю відомості про спо-

соби боротьба з епідемією, а також

заходи для підвищення гігієнічно-са-

нітарних умов бідніших верств люд-

ності.

— Рух військово-полонених (з Австр-)

Угорщ.). 31-го грудня. Прибуло 336,

істнє 1847, померло 12, хори 300.

— Рух інвалідів у Кирилівській лі-

карні (за 2 січня) хори 30, вільних

між 100.

— Без води. З приводу браку води

у Харкові

Театр і музика.

Затоплений дзвін у Молодому Театрі.

Хвилинами це була справжня дива на казка, яку могла б уявити собі лише творча фантазія великого художника. Сцена здавалася дорогоцінним діамантом, який горів у темряві залі, сяя барвами веселки, зміняв надзвичайні, ніжні кольори, то мерхнув темно-зеленими тонами морських безодн, то сяя найніжнішими відмінами смаргуду. Царство, яке буваває тільки в сні, царство фантастичних скель, не тутешніх квітів, які зливалися в чудовий гармонійний малюнок, і заворожували своєю дивною красою.

Майстерня в горах. Серед темних, сумних скель галлявина. Зелено блакитне чисте та ясне, як прозорий криштал, небо з ніжними обрисами дивних рослин і на цій прозорій глибині блискуче, ряснопромінне сонце ітоненка також вогнисто-золота постать Равтенделян. Сміливі з'єднання кольорів—прозорі блакиті з червоним золотом—створило акорд по красі незвичайний.

Остання дія—теж. Освітлення, довгі схилені обриси заражених дерев, трав та квітів—все переносить в тужливу казку, все говорить про сумний кінець. Взагалі—це були високо-художні, надзвичайно оригінальні декорації, від яких вигравала вся п'єса.

Не так вдалі були декорації кімнати майстра, де не можна було так широко разгорнути художній творчості пана Петрицького.

Що ж до тлумачення цієї речі артистами-виконавцями, то тут здається, не було спільногоЙ шляху врозумінні драми. В глибоко символічних тонах дала пані Городицька образ Вітхі, в більш реалістичних кольорах виконував пан Семдор—Генріха; пані Самійленко не дала ніжного образа Маши; її виконання білі й часами навіть грубе—зовсім не достроювало до загального постарання.

У грі пані Добровольської в перших діях не почувалось сили, яка повинна бути в Равтенделяні, що ключ Генріха до геройчного вчинку. Тільки в останній дії була гарна вона в образі сумуючої Равтенделян.

З техничного боку в постановці були невеликі хиби, але це не розбивало приємного враження, яке справляла цілком оригінальна і високо-художня постановка.

М. С.—нч.

Кінематографична фільма „В'їзд Директорії“ Під час в'їду до Києва Директорії—т-вом „Українфільм“ були з'організовані кінематографичні зімки „В'їзд Директорії“.

Для участі в цім зімінні т-во „Українфільм“ запросило всіх власників кіно-апаратів м. Київ; на об'єднаному засіданні всіми учасниками цієї справи було постановлено весь чистий прибуток од демонстрування картина передати на допомогу родинам загинувших козаків-оборонців України.

Фільма (картина) „В'їзд Директорії“ демонструється з 30-го грудня 1918 р. (і буде продовжуватися) в кіно-театрі Шанцера, — Хрестатик, № 38.

Дописи.

С. ПІСКИ (Козелецького повіту на Чернігівщині). Наша сільська громада, маючи намір заснувати для самохочені вільне козацтво, вирідила в Київ за по інструкції двох представників. Життя в селі трохи сколихнулось, але це поки що ні в чому не виявляється. В першу чергу сільська влада має вжити заходів проти викорювання самогонки, яке в Пісках дуже роскохилось. Непримінне враження на селян зробив недавній розстріл невідомими особами чотирьох великовласників. Розстріляно 10 на „Озерах“. В числі чотирьох—один селянин, який мав усього на всього 12 десятин землі.

Повідомлення.

Учительське бюро праці просить тих осіб, які одергали посади через бюро і праці, їх прослухували вже 4 місяці, вночі проц. од місячної платні.

До Конференції партії „Бунда“. Через несправність залишчного політчленіза призначено на 28 грудня всеукраїнська конференція партії „Бунда“ перенесено на 10 січня (н. ст.).

Недоставлені телеграми за 2 січня. Мар-Благ. № 27, пом. 2^н; Абрамовичу Абенбергу, Брюсові, Бадеско, Бензінському, Гольцману, Гинецькому, Гавлинському, Зоферу, Залізому, Жерновському, Канцівському, Когуту, Летнінському, Липавській, Родоставину, Розенфельду, Раїх, Тредеменку, Сандлер, Титаренку, Тендентському, та „Утро“, Експресу, Міденській, Кульману, Дворину, Зібеко, Радзинську, Гольбергу, Родзевічу, Ліберсону, Сімашевічу, Іллічеву, Бломблед, Ештейну.

Лист до редакції. Багато партійних членів звертається до мене, думаючи, що я є членом Директорії. Очевидно їх

вводить у пошилку підпис на деклараціях Директорії А. Макаренко.

Мої повідомлені, що од партії само-стійків Соціалістів в складі Директорії є відомі українські діячівців: Андрій Євгенійович Семенюк, член Директорії, що підписався як „А. Макаренко“ в місці однією із членів президіуму Ради Національного Союзу.

Інженер-лісовод А. Макаренко.

Від вчительської молоді Учні 2-го класу, членів партії само-стійків Соціалістів членів президіуму Ради Національного Союзу.

Голова центрального комітету укraїнської партії само-стійків Соціалістів членів президіуму Ради Національного Союзу.

З повідомленням

Директорії А. Макаренко.

Голова Української молоді Учні 2-го

уроку. Гімназії Учні 2-го